

DIUMENGE VI DE PASQUA. Cicle B
Homilia del P. Damià Roure, monjo de Montserrat
17 de maig de 2009
Ac 10,25-48; Jn 15,9-17

Les lectures bíbliques d'aquest diumenge ens ajuden a descobrir més i més l'abast de la Resurrecció de Jesucrist, font de la nostra esperança. Sentim que la persona humana, juntament amb Jesucrist, és cridada a participar de la vida de Déu.

En la primera lectura, l'apòstol Pere, dirigint-se a Corneli, un pagà que s'acostava als cristians i que s'inclinava al seu davant, li diu: "Posa't dret, que jo sóc home, igual que tu". Aquestes paraules de l'apòstol Pere indiquen de quina manera "Déu no fa diferències a favor d'uns o d'uns altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé".

Déu ens acull, i nosaltres volem moure'ns amb la mateixa naturalitat amb què Pere deia "jo sóc un home igual que tu". Nosaltres, de fet, avui i aquí en aquesta celebració, venim a presentar a Déu els nostres neguits, anhels i projectes, comptant amb la intercessió de la Mare de Déu. Sentim-nos realment acollits i no dubtem que Déu ens ajudarà a creure cada vegada més en ell i a fer el bé.

A l'evangeli Jesús ens convida a sentir-nos amics seus i tenir l'alegria que ell té. "A vosaltres us he dit amics, us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare". L'amistat de Jesús ens és oferta com una mà estesa, com una mirada benvolent, alegre de veure'ns i disposada a compartir, amb cadascú i amb tots, les alegries i les penes. Podem sentir-la propera tant en circumstàncies agradables com en moments de dificultat, de malaltia o de dol.

L'amistat de Jesús sempre ens donarà confiança. Perquè Jesús mateix, quan tenia paraules d'alegria i amistat, ell mateix estava a punt d'entrar a l'hort de les Oliveres de Getsemaní i tot ho vivia amb la proximitat amorosa del seu Pare del cel, que és també el nostre Pare.

És ben cert que de la seva vivència i de la nostra vivència profundes en poden sortir recursos inesperats. Sant Francesc d'Assís cantava el seu càntic de les criatures, admirat davant les meravelles de la vida, quan es trobava ben a prop de la seva mort, a qui anomenava, com a una criatura més, la seva germana.

Quin devia ser el seu secret? Jesús ens ho diu amb aquestes paraules: "Com el Pare m'estima, així us estimo jo. Manteniu-vos en l'amor que us tinc". L'amistat de Jesús arriba fins a donar la seva vida pels seus amics. Jesús ens mostra així fins a quin punt ens considera amics seus. És així com ens sentim acompanyats en la nostra vida i en el nostre treball.

De vegades, només amb tossudesa podrem viure determinats moments. Això no obstant, en aquesta celebració podem acollir l'amistat del Senyor, perquè és ell qui ens ha escollit, i ens ha escollit perquè donem un fruit que perduri. Amb actitud oberta, doncs, amb un sentit receptiu i generós busquem, per la nostra part, de correspondre a aquesta amistat amb tota confiança, posant també afecte en allò que fem i vivim, en la nostra convivència i en el nostre dia a dia, per tal que puguem agrair ben de cor les grandeses del nostre Déu, els seus favors i la seva fidelitat.